

نام خداوند رحمتگر مهربان

آیات مرتبط با زن دکتر غفرانی

جلسه دوم ۱۳۹۴/۴/۱۴

سوره بقره آیه ۱۰۲

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَا كِنَ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بَابِلَ هَرُوتَ وَ مَرُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَجْنُ فِتْنَةً فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۱۰۲)

و [یهودیان] از آنچه شیاطین در زمان پادشاهی سلیمان [از علم سحر بر مردم می‌خواندند] پیروی کردند. و [سلیمان دست به سحر نیالود تا کافر شود، بنابراین] سلیمان کافر نشد، ولی شیاطین که به مردم سحر می‌آموختند، کافر شدند. و [نیز یهودیان] از آنچه بر دو فرشته هاروت و ماروت در شهر بابل نازل شد [پیروی کردند]، و حال آنکه آن دو فرشته به هیچ کس نمی‌آموختند مگر آنکه می‌گفتند: ما فقط مایه آزمایشیم او علم سحر را برای مبارزه با ساحران و باطل کردن سحرشان به تو تعلیم می‌دهیم، پس [با به کار گرفتن آن در مواردی که ممنوع و حرام است] کافر مشو. اما آنان از آن دو فرشته مطالبی [از سحر] می‌آموختند که با آن میان مرد و همسرش جدایی می‌انداختند؛ در حالی که آنان به وسیله آن سحر جز به‌اذن خدا قدرت‌آسیب رساندن به کسی را نداشتند؛ و همواره چیزی را می‌آموختند که به آنان آسیب می‌رسانید و سودی نمی‌بخشید؛ و یقیناً [یهود] می‌دانستند که هر کس خریدار سحر باشد، در آخرت هیچ بهره‌ای ندارد. و همانا بد چیزی است آنچه خود را به آن فروختند اگر معرفت می‌داشتند. (۱۰۲)

سوال :

این آیه چند بخش دارد

بخش اول

زنان مطلقه تا پایان ۳ دوره ماهانه باید برای ازدواج مجدد منتظر بمانند این عده ۳ ماهه از برنامه های حکیمانه اسلام است برای احساس نیاز زوج به یکدیگر و کاهش کدورت و عصبانیتشان و اینکه اطرافیان فرصت پیدا کنند آنها را از طلاق باز دارند

بخش دوم

حلال نیست برای آنها که کتمان کنند آنچه را که خداوند در ارحام آنها خلق کرده اگر ایمان به خدا و آخرت دارند

نکات آن :

فرزند دار شدن تابع خواست زوج است اما پیدایش آن فقط به اراده الهی است پس

اولا :

هیچ فرزندی ناخواسته نیست و هر فرزندی مورد عنایت الهی است

ثانیا :

هر زنی آفرینش الهی است لذا بستن رحم ضدیت با اراده خدا و حرام است با آنکه مادر در قبال فرزند هیچ مسئولیت شرعی و قانونی ندارد و تمام هزینه ها و مسئولیت فرزند فقط بعهده پدر است اما مهر و محبت و لطف زن آن قدر زیاد است که ممکن است وجودش را پنهان کنند اما ممکن است مردها ، پدر بودن خود را انکار کنند برای هر بانویی که فقط خدا و آخرت را باور دارد پنهان کردن بچه در شکم مجاز نیست پس این حکم شامل پیروان تمام پیامبران می شود

به فرموده امام صادق صلوات الله علیه

درباره حائض یا پاک بودن زن و برای معرفی پدر و فرزند فقط گواهی مادر کافی است و شاهد و سوگند و دلیل دیگری لازم نیست

بخش سوم

زنان بدانند که همان شوهر (همسر اول) برای آغاز زندگی دوباره (از همسر جدید) بهتر و به حق نزدیک تر است البته اگر آنها بخواهند سازگار باشند البته اگر زن با تقوا باشد و سرنوشت خود را مستقل از شوهر بداند و خود را در حال آزمایش الهی و فقط با خالق خود طرف ببیند اطاعت از سخن خالقش برایش راحت است

بنظر شما آیا عمل به این سخن روشن و حکم الهی واجب است ؟

بنظر شما بانوان به ظاهر مذهبی فراوانی که امروزه متقاضی طلاق هستند آیا مصلحت خود و فرزندانشان را بهتر از خدا تشخیص میدهند؟

بخش چهارم

مثل (وظایفی که بر عهده) زنان است وظایفی هم برای آنان (برعهده مردان) است و مردان بر آنها یک درجه برتری دارند و خداوند توانایی حکیم است با توجه به کلمه **المطلقات و ضمیر علیهن** این درجه برتری فقط برای شوهر قبلی و تنها در شئون دنیوی و منحصر به همان زنان مطلقه (نسبت به خواستگار جدید) است با توجه به نکته فوق و نبودن کلمه نساء در آیه بالا للرجال علیهن درجه برای اثبات است و شامل برتری همه مردان به همه زنان نمی شود (مرد به زن قیام میدهد زن به مرد قوام میدهد)

مورد ۸

سوره بقره آیه ۲۲۹ - ۲۳۰

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِلِهْ عُرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ سَلِيلًا إِلَّا أَنْ يَحِلَّ آفًا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹)

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰)

طلاق رجعی که برای شوهر در آن حق رجوع و بازگشت به همسر است [دوبار است]. [شوهر در هر مرتبه از رجوع] باید [همسرش را] به طور شایسته و متعارف نگه دارد، یا [با ترک رجوع، او را] به نیکی و خوشی رها کند. و برای شما حلال نیست از آنچه [به عنوان مهریه] به آنان پرداخته‌اید چیزی را بازستانید، مگر آنکه هر دو بترسند که حدود و مقررات خدا را [در روش همسر داری] برپا ندارند. پس شما [حاکمان شرع] اگر بترسید که آن دو نفر حدود خدا را برپا ندارند در آنچه زن برای رهایی خود [عوض طلاق] فدیة بپردازد، گناهی بر آنان نیست. اینها حدود خداست؛ پس از آنها تجاوز نکنید و کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند، آنان بی‌تردید ستمکارند. (۲۲۹)

مورد نهم

سوره بقره آیه ۲۳۰

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰)

پس اگر [بعد از دو طلاق و رجوع بار سوم] او را طلاق داد، آن زن بر وی حلال نخواهد بود، مگر آنکه با همسری غیر از او ازدواج کند. و اگر [همسر دوم] او را طلاق داد بر وی و شوهر اول گناهی نیست که به یکدیگر باز گردند، در صورتی که امیدوار باشند حدود الهی را [در روش همسر داری] رعایت می‌کنند. و اینها حدود خداست که آن را برای گروهی که دانایند بیان می‌کند. (۲۳۰)

لازمه تعدد طلاق ، تعدد ازدواج است پس قبل از هر طلاق باید ازدواجی رخ داده باشد و در هر مجلسی فقط یک طلاق امکان دارد بنابراین در یک مجلس نمیتواند سه طلاق انجام شود

تامین نیازهای منطقی خانواده توسط مرد و تمکین عاطفی زن ، از جمله حدود الهی است

ان ظنا ان یقیما حدود الله

بازگشت به همسر قبلی باید امید به رعایت و اجرای احکام الهی است

مورد ۱۰

سوره بقره آیه ۲۳۱

وَ إِذَا طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمِغْرُوبٍ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمِغْرُوبٍ وَ لَا تَلْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ لَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ مَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَ الْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۲۳۱)

و هنگامی که زنان را طلاق دادید و به پایان عده خود نزدیک شدند، آنان را [با رجوع کردن] به طور شایسته و متعارف نگه دارید، یا [با ترک رجوع] به نیکی و خوشی رها کنید. و آنان را برای آزار رساندن و زیان زدن نگه ندارید تا بر آنان تعدی و ستم کنید. و هر که چنین کند قطعاً به خود ستم کرده است. و آیات خدا را به مسخره نگیرید و نعمت خدا را بر خود و آنچه از کتاب و حکمت بر شما نازل کرده که شما را به آن پند می‌دهد، به یاد آرید. و از خدا پروا کنید و بدانید که خدا به همه چیز داناست. (۲۳۱)

مورد ۱۱

سوره بقره آیه ۲۳۳

* وَ الْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَ عَلَى الْهَالِئِ لِهِنَّ رِزْقُهُنَّ وَ كِسْوَتُهُنَّ بِالْمِغْرُوبِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بَوْلِدِهَا وَ لَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ وَ عَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا

فَصَلِّ عَنِ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَ إِنِ ارْتَدْتُمْ أَن تَسْتَوِضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ
مَا آتَيْتُمْ بِالْهَرُوفِ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۳)

و مادران باید فرزندانشان را دو سال کامل شیر دهند. [این حکم] برای کسی است که می‌خواهد دوران شیرخوارگی [کودک] را تکمیل کند. تأمین خوراک و پوشاک مادران شیردهنده به طور شایسته و متعارف بر عهده پدر فرزند است. هیچ کس جز به اندازه توانش تکلیف نمی‌شود. نباید مادری به خاطر فرزندش زیان ببیند، و نه پدری برای فرزندش دچار ضرر شود [بر پدر است که مخارج مادر و کودک را در حدّ متعارف بپردازد، و بر مادر است که بیش از طاقت مالی شوهر از شوهر طلب خوراک و پوشاک نکند]. و [چنانچه پدر کودک از دنیا برود] هزینه مادر و کودک به اندازه متعارف [از میراث به جا مانده] بر عهده وارث است. و اگر پدر و مادر بر اساس توافق و مشورتشان بخواهند کودک را [قبل از دو سال] از شیر بگیرند، گناهی بر آنان نیست. و اگر بخواهید برای فرزندانان دایه بگیرید، گناهی بر شما نیست، در صورتی که مزدی را که باید بپردازید به طور شایسته و متعارف بپردازید. و از خدا پروا کنید و بدانید یقیناً خدا به آنچه انجام می‌دهید، بیناست. (۲۳۳)

و چون زنان را طلاق دادید و آنان عده ی خود را به پایان رساندند آنان را از ازدواج با همسران سابقشان باز ندارید چنانچه بخوبی با یکدیگر توافق و رضایت دارند باید آنکس از شما به خدا و آخرت ایمان دارد از این دستورها پند بگیرد و مراعات اینها برایتان پر برکت و پاکیزه تر است زیرا خدا میداند و شما نمیدانید ازدواج مجدد زنان با همسر قبلیشان برای همه بهتر است خدا میداند اما شما نه . پس خانواده های دو طرف به هیچ شکلی نباید مانع ازدواج مجدد عروس یا دخترشان شوند تمام اطرافیان باید به اختیار و تشخیص زنان مطلقه احترام بگذارند

مانع ازدواج مجدد زنان نشدن هم برای مبارزه با خود خواهی اطرافیان و حفظ اسرار و هم برای پاک ماندن آن زنها و جامعه از گناه لازم است

اذا توافيقم بينهم بالمعروف

شرط اصلی در ازدواج اسلامی توافق و رضایت طبیعی طرفین است

والدین و بستگانی که در ازدواج مشروع دیگران کارشکنی میکنند باید در ایمان خودشان شک کنند

مورد ۱۲

سوره بقره آیه ۲۳۳

مورد ۱۳

ازدواج مجدد زنان بی وفایی به شوهران نیست

سوره بقره آیه ۲۳۴

وَالَّذِينَ يَتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَلْبِصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُارٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۲۳۴)

و کسانی از شما که می میرند و همسرانی باقی می گذارند، باید همسران چهار ماه و ده روز انتظار برند او از

شوهر کردن خودداری ورزند؛ پس چون به پایان مدتشان رسیدند، در آنچه درباره خودشان به طور شایسته

و متعارف [نسبت به ازدواج یا ترک آن] انجام دهند بر شما [حاکمان، وارثان متوفی و اقوام زنان] گناهی

نیست؛ و خدا از آنچه انجام می دهید، آگاه است. (۲۳۴)

وقتی افرادی از شما می میرند و همسرانشان می مانند زنان فقط ۴ ماه و ۱۰ روز عده نگه دارند و در پایان آن

اشکالی ندارد و آنها مجازند هر اقدام مجازی را درباره خود انجام دهند و با فرد مورد نظرشان ازدواج کنند

وضع زنان بیوه در جهان

در برخی از جوامع زن بیوه را با شوهرش می سوزانند

برخی زن بیوه را زنده با شوهرش دفن میکنند

برخی از جوامع ازدوج مجدد زن بیوه را برای همیشه ممنوع میدانند

برخی ازدواج مجدد زن را تابع وصیت شوهر میدانند

برخی ازدواج مجدد را زودتر از یکسال یا نه ماه مجاز نمی دانند

برخی ازدواج را بلافاصله بعد از مرگ شوهرش مجاز میدانند

اما در اسلام فقط ۱۳۰ روز (برای زنان باردار تا زایمان) را لازم و کافی میدانند و تشخیص و انتخاب خود زن را هم محترم می شمارند

مورد ۱۴

خواستگاری از زن بیوه و عشق او شدن عیب نیست اشکالی ندارد که با کنایه از زنان (در عده وفات) خواستگاری کنید یا در دلتان این تقاضا را مرور کنید بدون اینکه آن را اظهار نمائید خدا میدانند که شما به آنها می اندیشید اما با آنها وعده مخفیانه نگذارید فقط قول معروف داشته باشید بدانید که خدا می داند

سوره بقره آیه ۲۳۵

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمَ اللَّهِ أَنَّكُمْ سَتَذَكُرُنَّهُنَّ وَلَئِنْ لَأَنْ تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۳۵)

در سخنانی که هنگام خواستگاری زن‌ها [بی که در عده وفات‌اند] بدون صراحت و وضوح گویند [مانند اینکه: من «خوش معاشرتم» و «زن دوستم» و به زنی که دارای چنین صفاتی باشد علاقه‌مندم] یا قصد ازدواج با آنان را در دل پنهان دارید، گناهی بر شما نیست. خدا می‌داند که شما به زودی آنان را [بر اساس میل فطری و خواسته طبیعی] یاد خواهید کرد؛ ولی با آنان در پنهانی و خلوت قرارداد ازدواج نگذارید، جز آنکه گفتاری پسندیده [و بدون صراحت و وضوح] بگویید. و هرگز تصمیم بستن عقد ازدواج نگیرید تا عده وفات به پایان

رسد، و بدانید که خدا آنچه در دل دارید می‌داند؛ بنابراین از [مخالفت با] او بپرهیزید، و بدانید که خدا بسیار آمرزنده و بردبار است. (۲۳۵)

عرضتم به : تعویض به کنایه سخن گفتن در مقابل تضرع

خطبه النساء یعنی مخاطب قرار دادن و جلب نظر کردن خواستگار از زنان شاید از نظر الهی چون همه زوج آفریده شدند لذا هیچ زن و مردی نباید بی دلیل مجرد بماند تکرار عبارت اعلما در یک آیه هشدار است برای مراقبت جدی همه مومنین زیرا آنها میخواهند توحید را در ابعاد زندگی معیار قرار دهند

مورد ۱۵

سوره بقره آیه ۲۳۶

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَ مَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ اللَّوْصِ قَدْرَهُ وَ عَلَىٰ الْمُقْتَلِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَىٰ اللّٰهِ الْحَسَنِينَ (۲۳۶)

اگر زنان را پیش از آمیزش جنسی یا تعیین مهریه طلاق دادید [در این طلاق] بر شما گناهی نیست؛ و [در چنین موقعیتی بر شما واجب است] آنان را [از مال خود] بهره‌ای شایسته و متعارف دهید؛ توانگر به اندازه خویش، و تنگدست به اندازه خویش که این حقی لازم بر عهده نیکوکاران است. (۲۳۶)

مورد ۱۶

سوره بقره آیه ۲۳۷

وَ إِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَ قَدْ قَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بَيْنَهُ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَ أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَ لَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۲۳۷)

و اگر آنان را پیش از آمیزش جنسی طلاق دهید، در حالی که برای آنان مهری تعیین کرده‌اید، پس [بر شما واجب است] نصف آنچه تعیین کرده‌اید [به آنان بپردازید]، مگر آنکه خود آنان یا کسی که پیوند ازدواج به دست اوست [مانند ولی یا وکیل] آن را ببخشند. و گذشت و بخشش شما [که تمام مهریه را به زن بپردازید] به پرهیزکاری نزدیک‌تر است. و فزون بخشی و نیکوکاری را در میان خودتان فراموش نکنید که خدا به آنچه انجام می‌دهید، بیناست. (۲۳۷)

مورد ۱۷

سوره بقره آیه ۲۴۰

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُمُ وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا وَصِيَّةً لِّلرِّوَالِجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَلِيًّا إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنفُسِنَا مِن مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۲۴۰)

و کسانی از شما که مرگشان نزدیک می‌شود، و همسرانی به جا می‌گذارند، باید برای همسرانشان وصیت کنند که آنان را تا یک سال بدون بیرون کردن از خانه از هزینه زندگی بهره‌مند سازند. پس اگر [به اختیار خود] بیرون رفتند، در آنچه نسبت به خود [از ازدواج یا انتخاب شغل] به طور شایسته و متعارف انجام دهند، بر شما [وارثان میت به سبب نپرداختن هزینه زندگی آنان] گناهی نیست؛ و خدا توانای شکست‌ناپذیر و حکیم است. (۲۴۰)

قبل از مرگ آینده همسرانتان را بیمه کنید و آنان که از شما در آستانه مرگ قرار دارید و همسرانتان را باقی می‌گذارید باید درباره آنها به بازماندگان تاکید کنید که حداقل تا یکسال آنها را علاوه بر ارث و تامین نیازمندیهای بهره‌مند کنند و آنها را از خانه بیرون نکنند ولی اگر خود آنها از خانه شما خارج شوند و رفتار شایسته‌ای را برای خود پیش گرفتند بر شما گناهی نیست و بدانید که خداوند حکیمی شکست‌ناپذیر است

حفظ شخصیت زن بیوه اقتضا دارد که او را از خانه شوهرش اخراج نکنند اما او مستقل است و در باقی ماندن در خانه شوهرش ملزم و مجبور نیست

فی ما فعلن فی انفسهن من معروف

زن بیوه در حد مصلحت ازاد است پس اگر در اثر کهولت قادر به تشخیص مصلحت خود نیست مراقبت از او لازم است

در سیر صعود زن جلو است و در سیر نزول مرد

اللهم عجل لولیک الفرج